

Mijn column nummer 46

Kwaliteit van bodemonderzoek

De kwaliteit van onderzoek naar bodemvervuiling neemt af. Dat stond in het blad Handhaving. Bij een onderzoek naar de mate van bodemverontreiniging komt heel wat kijken. Om te beginnen wordt een boorplan opgesteld. Dan volgt het veldwerk. Daarna komen de analyses. Ten slotte volgt een rapportage met conclusies en aanbevelingen. Het opstellen van een boorplan lijkt eenvoudig. Daar hebben we toch protocollen voor? Uit eigen ervaring blijkt echter dat verschillende adviesbureaus voor eenzelfde situatie meestal met geheel verschillende boorplannen komen. De betekenis van het veldwerk wordt nogal eens onderschat. Voor alle activiteiten in het veld zijn toch normen of voornormen? Dat is zo. Maar de situatie in het veld is altijd anders dan van achter het bureau gedacht. En de opsteller van het boorplan gaat niet mee het veld in. Verder ontbreekt het veel veldwerkers aan bodemkundige kennis.

Het artikel in Handhaving gaat vooral over het analyseren van monsters en de fouten die daarbij kunnen worden gemaakt. De opbouw van de bodem is meestal ingewikkeld. De situatie wordt er in verontreinigde toestand niet overzichtelijker op. Het valt dus niet mee om de juiste conclusies te trekken en de juiste aanbevelingen te doen.

Een goed onderzoek moet wat mogen kosten. De concurrentie is echter zo groot, dat de tarieven sterk gedaald zijn. Nogal eens gaat dit ten koste van de kwaliteit. Vorig jaar is de Vereniging Kwaliteitsborging Bodemonderzoek (VKB) opgericht. De belangstelling was zo groot dat de besproken zaal te klein was. De oprichting en de belangstelling daarvoor zijn lichtpunten in de duisternis. Ik ben benieuwd waar de leden van de VKB hun monsters laten analyseren. Ook ben ik benieuwd naar hun reactie op het artikel in Handhaving. Ik hoor het graag in het Bodemcafé op 15 mei.